

Millorar les normes subsidiàries

Lluís Aragonés i Delgado de Torres *

Unes normes subsidiàries suposen un projecte, de planejament i desplegament urbanístic per a un municipi i per a un període llarg de temps. Les normes ens delimiten que és pot fer i què no, en matèria urbanística en tot el terme municipal. Ens diuen quina qualificació ha de tenir els diferents terrenys existents al conjunt del terme: si han de ser industrials residencials, agrícoles. Rectifiquen, en la mesura del possible, desequilibris urbanístics, produïts bàsicament per creixements i ubicacions incontrolades i que s'escapen del control d'un Pla General completament obsolet que, en el cas de Riudoms, datava de l'any 1959. Fan les reserves de terrenys per serveis públics i marquen el traçat de carrers i places. Estableixen, d'acord amb la llei, els procediments i condicions de l'ocupació i canvi d'utilització de terrenys, i la participació de la comunitat en els beneficis generats, així com les condicions d'urbanització i els drets i obligacions de tothom.

L'aportació d'ERC a les Normes Subsidiàries de Riudoms ha anat dirigida fonamentalment en tres sentits.

En primer lloc ha realitzat la tasca pedagògica d'informació als ciutadans de Riudoms. Considerem extremadament greu i preocupant que l'equip de govern (CiU, PSOE i PP) hagi passat de puntetes per un tema tan capdal com és la definició, a un mínim de quinze anys vista, del tipus de municipi en què es convertirà Riudoms.

Pensem que el més lògic i coherent hauria estat que l'Ajuntament, al marge d'editar un pamflet propagandístic que més aviat desinforma, utilitzés tots els mitjans propis i externs (premsa, ràdio i TV locals, i també actes públics informatius) per fer una campanya d'informació ciutadana sobre aquestes Normes Subsidiàries.

Així doncs, i en la mesura de les nostres possibilitats, des d'ERC s'ha fet aquesta funció d'informació so-

bre unes Normes, amb totes les seves virtuts i defectes. En certa manera ha estat una funció substitutòria que hauria d'haver fet l'equip de govern i no ha fet.

En segon lloc, i mitjançant el suport tècnic del nostre partit, hem elaborat un extens document que proposa corregir tots els defectes observats al projecte, afegir totes les mancances i reduir des d'una òptica més racional, tots els excessos en les previsions de qualificació de sòl.

En tercer lloc la nostra proposta anava dirigida a cercar un consens entre tots els grups per tal de donar un vist-i-plau unànime a un tema de transcendental importància al nostre municipi. Malgrat que la resposta per part dels altres grups va ser afirmativa no es va arribar a dur mai a terme, potser perquè van veure que anàvem massa seriosament i volíem tractar aquest tema amb tot el rigor que es mereixia.

Les quantioses apotacions que ERC ha fet, sistemàticament han estat rebutjades, no des de la reflexió i la lògica urbanística, sinó des de la ignorància i la prepotència de la majoria conservadora que forma l'actual equip de govern de l'Ajuntament de Riudoms.

Així doncs ens trobem davant d'unes Normes coixes que no són les de tots els riudomens.

Des d'aquest equip de govern s'argüit, amb una certa insistència, que les al·legacions tenien una arrel política i no una base tècnica. La distinció tècnica-política és prou recorrent, i sovint usada amb ànim pejoratiu, a fi de desqualificar, en aquest cas, les al·legacions.

Tècnica i política hi ha un fil conductor, de defensa dels interessos col·lectius, en el sentit més ampli, — el medi ambient, els espais públics, la justa distribució de càrregues i beneficis— que és el que ens diferencia de l'actual majoria conservadora de Riudoms.

Ara, les Normes ja han estat aprovades per la Generalitat. Mig

aprovades perquè la Comissió d'Urbanisme hi ha introduït una sèrie de modificacions, algunes de les quals bastant importants. Cal dir que, a grans trets, el model territorial no ha sofert excessives variacions, i per tant, és vàlida la majoria de les crítiques que fèiem: massa sòl urbanitzable, indefinició dels efectes econòmics, i alguns plantejaments aventurers que poden hipotecar el nostre futur.

Però aquests plantejaments són legals, i, al capdavant, responen a la diferent visió de les coses i les diferents prioritats que tenen, per una banda, ERC, i per l'altra, l'actual equip de govern de l'Ajuntament. No podem esperar, d'un govern de dretes, altre plantejament. I l'autonomia local permet que un govern municipal ho faci tan malament com aquest sense que sigui il·legal.

I tot i això, hi ha un conjunt de modificacions en la línia que proposava ERC, com són:

— La limitació d'alçades al casc antic a planta baixa i dues plantes, una planta menys de la que proposava el govern municipal.

— La limitació dels usos industrials a la 4ª categoria i, per tant, l'exclusió de les indústries perilloses.

— L'establiment d'un pas a diferent nivell a la cruïlla de la carretera de Cambrils i la variant, a càrrec del Pla parcial Industrial 1.

— Un tractament realista per a les parcel·lacions del Puig I i II, Horta Nova i la Marrada, que no els imposa càrregues impossibles d'assumir i alhora intenta regularitzar-ne la situació.

— La limitació i prohibició dels usos industrials al sòl no urbanitzable.

— Una reducció de densitats i edificabilitats, i una major concreció dels diferents sòls aptes per urbanitzar.

— Un tractament més just per a una sèrie de sòls que rebien el tractament d'urbans sense ser-ho, i així escamotejaven les cessions i càrregues urbanístiques que els corres-

ponien, especialment a l'entrada del poble, entre l'actual carretera i la variant.

Tot això són qüestions incloses a les al·legacions que ERC de Riudoms va plantejar a les Normes. Les al·legacions que l'actual majoria conservadora va rebutjar en bloc, llevat d'un petit aspecte molt puntual. Les al·legacions que l'alcalde va desqualificar totalment dient

que demostraven un absolut desconeixement de la normativa urbanística.

Que prengui nota, doncs, l'alcalde de Riudoms, que a les propostes d'ERC hi havia prou coses aprofitables, si no es va pel món amb plantejaments sectaris i negatius. Que hi havia propostes que milloraven — que milloren— les Normes.

I, en tot cas, que ningú consideri

que aquest és un capítol tancat. Ben al contrari, ara comença l'urbanisme de Riudoms. Les Normes han de passar la prova de foc, que és la seva adequació a la realitat. Ara veurem la viabilitat del model territorial de la majoria conservadora, i si s'ajusta a les necessitats de Riudoms.

* Regidor de l'Ajuntament de Riudoms i membre del Consell Comarcal del Baix camp.

Les normes subsidiàries de planejament del terme

Josep M. Vallès i Jové

Quan escric aquest article les Normes Subsidiàries de Planejament de Riudoms, (NSP) a partir d'ara, han estat ja **aprovades definitivament per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Tarragona**.

Per arribar fins aquí ha calgut un seguit de treballs que només deixàvem entreveure per no allargar excessivament aquesta petita crònica, però que han ocupat una gran part del molt temps que el govern municipal i especialment l'alcalde ha posat al servei de Riudoms durant aquests primers mesos.

La història ha anat així:

A les passades eleccions municipals totes les candidatures proposàvem l'aprovació de les NSP, amb matisos diferenciats, però tothom tenia clar que després de 30 anys de vigència de la normativa anterior calia revisar-la, atès que a Riudoms no hi havia zones per a la indústria ni per als equipaments i amb prou feines quedaven terrenys per a ús residencial. Teníem un poble col·lapsat urbanísticament i, allò que és més greu, no era possible la construcció del CAP, de l'institut, del pavelló ni l'arribada d'empreses sense vulnerar la normativa urbanística, cosa poc aconsellable. L'aprovació de les NSP era doncs indispensable per tal de donar llum verda a tots aquests projectes i fer-ho amb tots els requisits legals, ben fet com ha de fer les coses un ajuntament.

A primers de juliol de 1991 queda constituït el govern de l'Ajuntament sorgit de les eleccions integrat per CiU, PP i PSC.

El primer pas és consensuar un

projecte de NSP entre les tres forces polítiques, i paral·lelament convèncer els propietaris de les finques on preveïem situar els equipaments, perquè accedeixin a vendre-les a preus raonables, i també atendre la multitud de peticions de propietaris d'altres zones que demanen la inclusió dels seus terrenys dintre del sòl apte per urbanitzar, ja sigui com a residencial, ja com a industrial. Perquè us en feu una idea, us diré que únicament per la zona d'equipaments **hem mantingut converses simultànies amb 14 propietaris diferents**, i hem hagut d'aconseguir l'acord amb tots perquè si en fallava algun, el projecte no podia seguir.

El Ple del dia 8 d'octubre de 1991 acorda formalment encomanar a l'arquitecte municipal Sr. Josep M. Gomis Torres la redacció del projecte de NSP amb les directrius que li donem.

El tècnic fa la seva feina i al Ple d'11 de març de 1992 aprovem sotmetre a informació pública les NSP per rebre suggeriments, repartin pel poble un fulletó explicatiu perquè tothom sigui coneixedor que les NSP estan en marxa, i es reben més de 400 visites interessades en conèixer les propostes que fem, per atendre l'alta aflluència de públic decideixo allargar, més enllà dels terminis establerts per la llei, el període d'informació pública i de recollida de suggeriments.

Un cop acabada la informació pública el Govern de l'Ajuntament estudiem un a un els suggeriments rebuts i, assessorats pels tècnics municipals, acceptem els que conside-

rem justos o que milloren la proposta inicial.

L'arquitecte plasma sobre els plànols i el redactat les modificacions acordades i al Ple del 5 d'agost de 1992 aprovem inicialment les NSP, que novament posem a informació pública per un període d'un mes per tal de recollir possibles al·legacions. Al Ple de 16 d'octubre de 1992 aprovem provisionalment les NSP i incorporem alguna de les 5 al·legacions presentades i desestimem les que considerem que no són encertades.

Tot seguit enviem les NSP i les al·legacions rebudes a la Comissió Provincial d'Urbanisme de Tarragona, la qual les sotmet a estudi i el desembre de 1992 acorda aprovar-les definitivament.

Fins aquí la història sintetitzada a l'entorn de les dates i acords més rellevants.

A més de la satisfacció que produeix el complir amb un compromís electoral, avui tenim la satisfacció d'haver dotat el nostre poble de l'eina **IMPREScindible** per modernitzar-se i acollir els equipaments i serveis que tant de temps hem estat esperant. Satisfacció també perquè ens n'hem sortit d'una feina apassionant com és definir el futur de Riudoms, però molt feixuga en la seva elaboració, tant és així que, com tothom sap, altres no van aconseguir passar de l'intent. Satisfacció també pel molt alt consens aconseguit entre CiU, PP i PSC i la bona sintonia amb els diferents sectors afectats. Només el grup més minoritari de l'Ajuntament ha estat en contra de les NSP, fent servir un doble llen-

Ò
I
N
I
P
O